

A sombro silencioso

De ochtendstilte

Het gezang van een merel voor de zon opkomt

De wind die door de bomen fluistert

Een bloem die bloeit

Een zaadje dat door de aarde breekt

Een blad valt

Zonder haast, zonder spijt

De lucht trilt

Licht breekt in duizend tinten

De natuur is een museum

Ik kijk, ik voel, ik luister en ik wacht

Mijn hart zwijgt

Met extase die weerspiegelt in mijn ogen

Mijn opgetrokken wenkbrauwen

En mijn mond open

En mijn gedachten vol vragen

En mijn lippen zonder woorden

In stille verwondering

Sarvia Castillo